

עיון אורנים

מסביב לשולחן השבת

ילדים יקרים, בפרשתינו אנו קוראים על שלש המפות האחרונות מתוך עשר המפות שהביא הקב"ה על מצרים. ונשאלת השאלה מדוע ה' היפה את מצרים עשר מפות, ולא הסתפק במכה חזקה אחת שתגרום לפרעה לשלחם מארצו? על שאלה זו משיב הפסוק בסוף הפרשה הקודמת: "כי עתה שלחתי את ידי נאך אותו ואת עמך... ואולם בעבור זאת העמידתיך, בעבור הראאתך את כחי, ולמען ספר שמי בכל הארץ". ה' רצה ללמד את פרעה את גדולתו, וללמד זה אינו יכול לבא בבת אחת, כי אם בהדרגה, ולפי חו"ל יש הדרגה בסדר המפות: כפי הדרגה נתן בעשר המפות סימנים - "דצ"ר ע"ש באח"ב", איזה סימן יש כאן, אלו סתם ראשי תבות של המפות! ומה בא ללמדנו רבי יהודה? אלא שכפי יהודה חלק את המפות לשלשה שלבים, ובכל שלב נוסף עוד נדבך בהבנת גדולתו של הקדוש ברוך הוא, שאותו צריך פרעה ללמוד: לפני מכת הדם נאמר: "בזאת תדע כי אני ה' - מציאות ה'. לפני מכת הערב נאמר: "למען תדע כי אני ה' הקרב הארץ" - השגחה פרטית ושלילית בעיניו. לפני מכת הברד נאמר: "בעבור תדע כי אין קמני בכל הארץ" - ה' אֶחָד ואין עוד מלבדו.

בתחילת פרשתינו אנו למדים דבר נוסף - חזן ממסרת המפות למצרים - להענישם וללמדם את מציאות ה', יש גם מסנה חשונה לגם שיראל: "ולמען תספר באוזני בניך וכן את אשר התעללתי במצרים..." לא רק לבני הדור שיצאו ממצרים, אלא לכל שאר הדורות! מצינו עליו תמיד לספר שבחו של ה' ולספר גדולתו, והדורות של על מעשי הניסים שעשה לנו וללבושתינו. ובמיוחד ניסי יציאת מצרים, שאנו מצויים להאריך עוד בתיאורם מתוך מדרש חו"ל, ועל ידי כך אנו נזכר בעוצמת ה' להגיע למשקל: "...וידעתם כי אני ה'".

צדקה תציל ממוות

בת היתה לו לרבי עקיבא. אמרו לרבי עקיבא חוזים בוכרבים: "ביום שבו תגסס בתוך לחפה, לבישה נחש ותמות". היה רבי עקיבא דיאג על הדבר מאד.

ביום התגתה, נטלה בתו את הסכה המקשטת את ראשה ונעצה אותה בסדק שבקיר. ונעצה הסכה בעינו של נחש שהיה חבוי שם. בבקר, כאשר הוציאה את הסכה, נמשך ונצא הנחש המות. אמר לה אביה: "מה עשית שזכית לך? ונצלת מן הנחש?" אמרה לו: "העבדתיך בא עני ונצק על הדלת, והיו פלם טורדים שבעדו ולא היה מי שישמע אותו. הלכתי, נטלתי את מנת האכל שהבאת לי, ונתתי לו". אמר לה רבי עקיבא: "מענה עשית ובזכותה נצלת!"

נצא רבי עקיבא ודרש: "צדקה תציל ממוות"

חן פי תלמוד בבלי, מסכת שבת, דף ק"ו ע"ב

מצאו את הביטוי שבחורה למשפט שלפניכם

אף אחד לא יפגע בעם ישראל

לחצו עליהם לצאת

חזק אחר לכלם

מה רבו מעשיך ה'...

נאמן האלולס
יואב החזיק בחזקה את ה"אוצר" שמצא בין פרות ידיו וכן לכוין בית הנקנס. "תראו מה מצאתי!" קרא לעבר חבריו וכלם התקדמו בסקרנות. יואב פתח באטיות את ידיו, אך לפני שמיישהו חסיפין להניד עפעף, ה"אוצר" זנח החוצה וכלם התרחקו בבהלה. כעשו כלם וכלו לראות את החרק הנזקק והמרושע שפס יו"ב. "הוא נחם על הברזל!" קרא עמיחי, והחברים נגשו אליו בהירות.

"זה ארבה", אמר יואב "מצאתי אותו על הדשא מאחורי בית הנקנס ותפסתי אותו".
"זה לא ארבה אלא חגב!", הכריז עמיחי, והוא ויואב החלו להתנפח בקולניות. החגב נישב על הברזל והתבונן בהם קאלו הוא מבין שהניפוח בגללו.
"שיינס צודקסיס!" אמר לפתע עוזיאל, אחיו הגדול של יואב, שהגיע למקום כדי לראות על מה כל המומחה. "ארבה וחגב הם שני שמות של אותו חרק. כאשר חרק זה בצורתו הרגילה הוא נקרא חגב. אך לעיתים קבוצות של חגבים מתארגנות ומתעופפות ביחד למסעות זלילה, ואז הם נקראים ארבה".

"אני רוצה לנצל אותו! מה הוא אוכל?" שאל יואב. "חגבים הם זללים גדולים ואוכלים כמעט כל צומח, חוץ אולי מצמי יבתי ותמר, אבל לפני שאתה חושב בקנה תאכלי אותו, נראה אותו תופס אותו!" החתב קפץ והתנו נחש למרקים...

נאמן מן היום וזמנו על שם החתב...
את המצאות לחידה: י"ח דעלום דפוס: 08-6610015 או בדואר אלקטרוני: fairner@gmail.com

הכרת הטוב

משה הפתח כאשר חזר הביתה מבית הספר. הוא אורב במיוחד את הימים שאמא נמצאת בבית מקדם, אך היום אמא השאירה לו פתח על המקרה המודיע לו כי אמא יצאה לסדורים וכי היא מבקשת ממנו להשגיח על האחים שלו עד שתחזר. למשה היה מאד קשה לשמר עליהם, וכאשר אמא חזרה הוא נאנח לרוחה. משה הכריז בדרמטיות כי זו היתה משש עבודת פרך. אמא עקמה ושלחה אותו להביא חמש שמות כדי ללמד על עבודת הפרך במצבים.

אמא קראה מן הפסוקים, משה התענין ושאַל, "אמא, אני לא מבין, איך החידים הסינים הפכו לצדיקים בלי להתנדב?" אמא חתכה בשמחה שבראשה מושפח מתענין בלמוד התורה, "ישאלת שאלה חכמה מאד!" אמא שבתה אותו, "יש שכל אפילו תשובה באחד המדרשים, מספר שבהתהלך פרעה בעצמו ינד לעבד, וכאשר החידים באו אותו, הם חסו על עבדו, ולכן הציעו שהם יעבדו במקומו. ההצעה המקבילה, ובהתחלה המצרים שלמו ליהודים, אך אחרי כן הם הפסיקו". משה הפסיק את אמא, "אז הם לא משלמים להם, שלא יעבדו!" הוא הכריז נמרצו. אמא הנתנה, "כן, רק שמיי שלא התניצב לעבודה, המצרים הכו אותו, כך שהטילו את אמתם, ולא נותרה להם ברירה", משה הגה בהסקמה.

הוא חשב לעצמו, איזה מסכים, איזו עבודה קשה ועוד בחנם! מלך שהקבי"ה שלח את משה לנאל אותם... לפתע משה התפרץ בצחוק, "למה אתה צוחק?" אמא שאַלה. "כי לי קוראים משה והיום נשלחתי לעבודת פרך בבית". אמא לטפה את הראש של משה באהבה, "זו לא משש עבודת קשה, אם תלמד ליהנות ממשך לפתע אחותו הקטנה היעה, "אמא, אני רוצה לשתות!" היא בקשה. משה קפץ לעזרתה, וחכריז בדרמטיות: "אמא, תנוחמי! משה קטנה, אל דאגה... ובדרך למשכה, הוא שמע את אמא צוחקת בהנאה.

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 39
פרשת בא ח' בשבט תשע"ד

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

דרושה אחדות!

דבר ידוע הוא כי המפתח לגאולת עם ישראל נעוץ באחדות. גם בגאולת מצרים הזכרים להיגאל היו רק מי ששם דם על המשקוף ועל המזוזות, והראה בפועל כי הוא שוחט את אלילי המצרים ומאמין בד' אלוקי ישראל. ומה קורה היום? נראה לכאורה שרק כאשר עם ישראל יחזור בתשובה, יקבל על עצמו תורה ומצוות, או לפחות שמירת שבת והנחת תפילין, אז תתקיים אחדות העם, וזה כיוון שאחדות יכולה להתקיים כשיש משה אחד, ומה מאחד ומייחד את עם ישראל אם לא התורה והאמונה בקב"ה? אלא שאמירה זו אינה פשוטה כלל וכלל. אם נתבונן היום במגזר הדתי עצמו, הגם שכולם שומרים שבת ומניחים תפילין - האם האחדות קיימת בו? הרי יש בו כל כך הרבה פלגים ופילוגים, כיוונים ושיטות שאין בהם עצמם פסול, אלא שכל דעה וכל שיטה בטוחה שרק היא הצודקת, ורק היא הצריכה להוביל, ולשיטות האחרות יש מקום משני אם בכלל!

הגמרא במסכת תענית מסיימת בדברי ר' אלעזר "עתידי הקב"ה לעשות מחול לצדיקים, והוא יושב ביניהם בגן עדן, וכל אחד ואחד מראה באצבעו שגא' "ואומר הנה האלה האלוניו זה קיונו לו ווישיעו זה ד' קיונו לו גילה ונשמחה בישועתו" (ישעיהו כה).

נעצור רגע ונתבונן, מהו החידוש בכך שכל צדיק וצדיק מראה באצבעו על ד' קיונו לז מה הגמרא רתה להורות לנו במאמר זה? אלא שבעולם הזה לכל אחד ואחד יש דרך משלו, ולכל צדיק יש דרך עבודתו. אך אמנם לעתיד לבוא הקב"ה יעשה מחול לצדיקים - בגן עדן, ובמחול זה כולם מחזיקים דיון ומצביעים יחדיו על הקב"ה זה ד' קיונו לו, אז בגן עדן אכן יש אחדות! אך האם ישנה אפשרות להשיג אחדות זו גם היום?!

אחדות - ע"י מצוות תפילין

התורה מצווה אותנו "והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ד' בפך כי ביד חזקה

המאמין במופתים -

אינו אלא שוטה

ומי שאינו מאמין שיוכלו להיעשות על ידי הצדיקים -

אינו אלא אפיקורס.

רבי אהרן אביאקוביץ

הוציאו ד' ממצרים" (שמות יג ט), מרן ר' יוסף קארו זיע"א בשו"ע בהלכות תפילין (סימן כה, סה) כותב "כיון בהנחתם שצונו הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו, שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים, על הדורו כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח, כדי שמכור ניסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה בעוליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, וישעבד לקב"ה הנשמה שהיא במח וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, וזבה יזכור הבורא וימעיט הגאות..."

כל איש ישראל כאשר הוא מניח תפילין בבוקר צריך לזכור במח ולהפנים בלב כי הקב"ה שולט לבדו בעוליונים ובתחתונים ואין שום כח אחר הפועל בעולם כי ד' הוא אחד ואין עוד מלבדו, אך זה לא מספיק, עליו גם לשעבד את מוחו וליבו לקב"ה, ולהמעיט את הגאות שמשמעותה תחושת "אני". על כל מניח תפילין באה ההרגשה שעליו לא לעשות למען הסיפוק העצמי, וההנאה העצמית, אלא שכל מעשיו יהיו לשם שמים, לעשות רצון ד'. לא עבור הכבוד ולא עבור הכסף. וצריך לזכור שמעיקר הדין יש מצווה להניח תפילין כל היום כולו, אלא מכיוון שאדם אינו יכול לשמור על הגוף כפי כל היום, וכיון שאינו מסוגל לשמור מחשבתו שלא יסח דעתו מן התפילין, על כן אינו מניחים כל היום תפילין אלא רק בזמן התפילה. אך השאיפה צריכה להיות שכל היום נזכור שהקב"ה בלבד הוא שליט בעוליונים ובתחתונים ועליו לשעבד את הלב והמחשבות לקב"ה.

כאן טמונה התשובה לשאלתנו! אם נצליח לשעבד את רצונותינו לקב"ה ולא לחוש את תחושת ה"אני" האגוצנטרי, אז נוכל לשבת יחדיו כל הדרימים לעבודת השם (במסגרת התורה וההלכה שקיבלנו במסורת בכל הדורות) ולהיות ולפעול באחדות אחת. אז לא יתרום כל הציבור, שיראו את מנהיגו כך, להיות באחדות גדולה ולומר כולם יחד "הנה אלוניו זה קיונו לו ווישיעו זה ד' קיונו לו גילה ונשמחה בישועתו". ע"י קריאה אמיתית בשם ד' וחבור לכוננת התפילין נזכה גם לקיום הפסוק "וראו כל עמי הארץ כי שם ד' נקרא עליך ויראו מכך" (דברים כח, י) ועל זה ד' אליעזר הגדול אומר אלו תפילין שבראש" (ברכות ו).

מצוות ישראל

16:28	יושלים
16:43	ח"א
16:44	ב"ש
16:42	ח"פ
17:43	יושלים
17:44	ח"א
17:45	ב"ש
17:42	ח"פ

מאמר מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

הדש!!! הדש!!!
אבי'ה מאמנים באמונה
השינוי מתחיל מבכנים
הרב סעדיה דגן

סיפור לשולחן השבת שותפו של הקב"ה

הגליון מוקדש לעילוי נשמת ר' משה אברהם קליין ז"ל

לכ"ע
ח' בשבט תשנ"ה
ת.נ.צ.ב.ה

יש לך פרשיות?

בוא לבחור להם בתים מהודרים!

תפילין בית א'
www.tefillin.co.il
02-9975158 | 1-800-795554

זמני שבת

16:28	יושלים
16:43	ח"א
16:44	ב"ש
16:42	ח"פ
17:43	יושלים
17:44	ח"א
17:45	ב"ש
17:42	ח"פ

יבא לאור ע"י
תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
חובש תלמים 26 י"ז ליש דוד 73815
טל. 08-6610015, 0599-599-599
fairner@gmail.com

מהלכות נדרים ושבועות

כיצד מתירין את הנדר או השבועה? הולך אצל שלושה בני תורה

השינוי מתחיל מבפנים

האימא גמרה לשלם ויצאה מהסופרמרקט

נערך ב

מכון "אביה" - הרב סעדיה דגן

האימון היחיד - 'המבט האחד', מעביר את הידית ההתמודדות של האדם מרמת התגובות ההישרדותיות במציאות, אל זירת עולמו הפנימי. ומתוך פיתוח אמונתו ומסוללות לעצב את המציאות על פי ייחודו העצמי, שניתן לו מבורא, ביצוע האדם לעצב את מציאות חייו במעשים טובים רבים, לטובתו ולטובת העולם כולו.

**בזכות נשים צדקניות וגאולו
- ועתידין להיגאל**

מנותקים מהמציאות, מרוקנים רגשית, וללא כל מחשבה. לעומת זאת, הנשים שנשארו בבתים היו מלוכדות ומאוחדות בעזרה בעשיית חסד זו עם זו, וגם בסתר. האחדות שהיתה ביניהן נתנה להן כוחות עצומים לעזור לבעליהן ולהחיות אותם את נפשם, עד שיכלו להביא לידים לעולם. במאת, כך האחדות הוא כל אינסופי, ובמקום שיש אחדות אין יצר הרע יכול להיכנס ולהפריע. כך הוא בכל המציאות, וכך צאל בני

שותפו של הקב"ה

יִסֶּה לַהֲבִין וְלֹא הַצְלִיחַ, עָקַב אַחֲרָיו בְּלִילָה. אָמַר שְׂמָא עוֹשֶׂה הוּא מִצְוֹת בַּחשָׁאֵי וְלֹא הִיא. הִיה נֹהֵג לַעֲבֹד, לִלְכַּת לִישׁוֹן בַּבּוֹקֶר קָם, מִתְפַּלֵּל וְיוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם לִמְכוֹר וְלֹא זֶז מִהַקּוֹפָה. יִרְאֶה שִׁיחִידֵי תַמִּים הוּא וּבְכָל זֹאת מִנִּין לוֹ לַיהוּדֵי פְּשׁוּט שְׂכָזָה לֹא לַעֲשׂוֹת פְּעוּלוֹת.

אמר: אשאל אותו. שאל וענה לו היהודי, כי אין הוא עושה דבר.

טהרת בנות ישראל

וכאמור, התנאים במצרים היו קשים, ולמרות שחם שם בארץ אויב, ארץ המלחמה בתבובות, עם כל זה חשמו על עצמם ועל כבודם, על בעליהם וילדיהם ובזכותם נגאלנו מצרים.

בזמננו, כל העולם כולו (מלבד ארץ ישראל) הולכת בחיבת מצרים. היהודים שהיו בלזת ואשר העדיפו ומצאים בלזתם בחביתות בלזת מצרים. היהודים במשך כל שנות הגלות, שמרו על עצמם למרות שהיו להם הפרעות קשות, על שחיו במסגרת הקהילתית. מי שפרד מהקהילה - כנס לסכנה גדולה של החבולות בחייו. וביה שהיום רואים עלייה גדולה של יהודים מכל העולם לארץ.

תפקיד הנשים היום

גם כיום יש לנשות ישראל כח רב להביא גאולה

כאשר הבעל עושה את תפקידו והאשה עושה את תפקידה, יש שלום בבית, שכינה בבית ואור בבית, וככל שמתרבים בתים כאלה, מתרבה האור בעם ישראל.

ואם היא תעשה את תפקידה, לה
חזיק לעשות את תפקידו
כאשר האשה מטפלת בילדים
ומשחררת את הבעל ללמוד
חסד, היא שותפה איתו בכל מה
על כן, כאשר הבעל עושה את
עושה את תפקידה, יש שלום
בבית ואור בבית, וככל שמתרבים
מתרבה האור בעם ישראל.

כמו בגאולה הראשונה כך גם ב
שהיום התנאים יותר קלים ואפ
כל אשה שתתנהג על פי ה
והקדושה מא' ועד ת', ותעזור
בדרך הטובה והנכונה, תגרום
שתהיה אהבה בבית, שכינה בבי
בדרך הטובה, וזה מה שירבה
מלך המשיח במהרה וברחמים

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה
 תתן להתקשר לטל' 599-599-599 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

סיפור לשבת

אמר לו: "אני הרב מאפטא ואני מצווה עליך לגלות ל". ענה לו
החזו: "מצווה לשמוע דבר חכמים. כיון ששאלת, חסיפוך ארז
דאבא אביא אמתו בקצור לפניך: דל עך, אל ימי מי, מאז
ומתמיד, בנתיב דר' וועל כל דבר הרביעי לעשות דאדק
ואפילו שהגעני לו ולבתי ביתי מיץ דער דרשני, הרביעי לפזר את
ממוני לצדקה והנה אין לנו כבר מה לאכול ולאחר זמן רב דחקו
בני הבית שאצו לעיר הגדולה לחפש חסות לעקם שיבא
קצת קצת כחליבו ושפותות יגדלו. בני ביתי בוכים ואני יצאתי
את ביתי והנה בדרך בין השדות והגנים נתמלאתי שמחה ושמתי
שפילתי לבורא עולם והסברתי לו שהנה בני ביתי שלחו אותי
למצוא שותף, אבל מה לו שותף בשר דדם, שהינם כאן ומחר
איננו. אז נחלתי שני אתה שותף לי, שלח לי מברכותי ומחיים
והלאה נתחלה לנו חצי על חצי."

"כשסיימתי תפילות" מצאתי מטבע כסף בכיס, קניתי בה שני בקבוקי משקה ומרתחתי ברווח, המשתכח והתחלתי בברכה בדבריו ודוללה בעסקי. הוא השתעשע לי שיתוב, אחת לי ולבן ובתו ואחת לקדוש ברוך הוא, הושתף של, ומאז אני עומד להזמין אותו לחלק את ההכנסות בדיוק חצי ביני ובין שותפי.

אינני סומך על איש שמא חס וחסילי ימעלו בעיני. את כסף הקדשה שלי, את יגזגז לחלק לעניים, חלומי חכמים ואנשי המעשה. זאת עבודתי לשם "תברך", סיים המזמיר את דבריו.

מבט הדקיק מאפסאט שמע את דבריו ולא אמר דבר. רק נטל ממנו דברי פרידה וחזר לקוממו. בשבוע אחר לחסידיו: למה אתם מתפלאים על כוחו של האיש, הרי נאמר בשולחן ערוך "שוחם" מה שנשעשע עשה" ומפני שהוא שותף על הקדוש ברוך הוא באמת, באומרו ובחבמיו, על כן הוא פועל ישועות ברוך.

